

POŘAD BOHOSLUŽEB VE SMÍCHOVSKÉ FARNOSTI			
Neděle:	8:00	9:30	18:00
Po-Pá:	6:30	17:30	pátek 11:15 sv. Gabriel 15:00 Palata
Sobota:	7:30	17:30	(nedělní)
KONTAKT S KNĚZEM		ÚŘEDNÍ HODINY	
úterý:	7:00 - 11:00 (kromě 3. úterý v měsíci)		(farní kancelář nebo v sakristii kostela)
pátek:	7:00 - 11:00		pondělí - pátek: 7:00 - 11:00
Jindy po dohodě nebo v čase bohoslužeb.			
PŘÍLEŽITOST KPŘIJETÍ SVÁTOSTI SMÍŘENÍ U SV. VÁCLAVA			
Neděle:	- ráno 7:30 - 7:55	9:00 - 9:25	
	- večer 17:00 - 17:55		
Všední dny:	- večer 17:00 - 17:25		
Druhou středu vměsíci také od 18:30 do 20:00 hod. (farní kancelář)			
Jindy:	- po individuální dohodě.		
VÝZNAMNÉ DNY, SVÁTKY A FARNÍ PROGRAM			
27.11. neděle	1. neděle adventní ; ve 14:30 adventní bohoslužba slova pro děti; výroba dárků a vánočních ozdob		
30.11. středa	Svátek sv. Ondřeje, apoštola		
2.12. pátek	1. pátek v měsíci - po večerní mši sv. adorace do 23 hodin		
3.12. sobota	Památka sv. Františka Xaverského, kněze		
4.12. neděle	2. neděle adventní ; koná se sbírka na bohoslovce od 15:00 mikulášská besídka ve farním sále		
7.12. středa	Památka sv. Ambrože, biskupa a učitele církve, <i>od 19 hod beseda s Hostem měsíce - společenství mládeže ve farním sále</i>		
8.12. čtvrtek	Slavnost Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu od 19 hod. modlitba chval ve farním sále		
11.12. neděle	3. neděle adventní ; koná se sbírka pro Misijní banku ubožáků		
13.12. úterý	Památka sv. Lucie, panny a mučednice		
14.12. středa	Památka sv. Jana od Kříže, kněze a učitele církve		
18.12. neděle	4. neděle adventní , v 19:15 setkání pastorační rady		
19.12. pondělí	od 17:30 kající bohoslužba sudělováním svátosti smíření (místo večerní mše sv.)		
20.12. úterý	v 18:30 Redakční rada Zpravodaje		
24.12. sobota	Vigilie slavnosti Narození Páně - Štědrý den		
25.12. neděle	Slavnost Narození Páně ; v 16:00 koncert vkostele - J. J. Ryba: <i>Česká mše vánoční</i>		
26.12. pondělí	Slavnost sv. Štěpána, prvomučedníka		
27.12. úterý	Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty		
28.12. středa	Svátek sv. Mláďátek, mučedníků		
30.12. pátek	Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa; při večerní mši sv. požehnání manželům		
31.12. sobota	Sedmý den voktávu Narození Páně, připomínka sv. Silvestra, papeže; poslední den občanského roku		
1.1. neděle	Slavnost Matky Boží, Panny Marie		
vydává:	Ř.k. farnost u kostela sv. Václava na Smíchově, Náměstí 14.října 17, 150 00 Praha 5, tel. 257 317 652		
redakční rada:	P. P. Bouška, P. S. Příbyl, M. Muchová, Z. Hadravová, F. Nedbal		
uzávěrka:	20. každý měsíc (zašlete na: prispevky@volny.cz nebo do 15. do sakristie) náklad: 800 ks neprodejně		

12
Prosinec
2005

Zpravodaj

farnosti sv. Václava na Smíchově

ADVENT

I když každý okamžik našeho života je svým způsobem originální a neopakovatelný, přece jsou si určitá období vprůběhu lidského života nebo i vprůběhu každého jednotlivého roku něčím podobná a mají svůj zvláštní charakter. Platí to o dětství, mládí a zralém věku, platí to o jednotlivých ročních obdobích a platí to určitě i o obdobích roku církevního.

Právě vstupujeme do *adventu*. Je to čas, který máme spojený se čtyřmi svícemi adventního věnce, jež se pozvolna, jedna po druhé rozsvěcují, se zpěvem rorátů na úsvitu dne, především ale asi sjakýmsi rozzechvělým očekáváním čehosi velikého. „*Pán je blízko!*“ (Flp 4, 5), a tak je důvod vyhlížet jej snaději a sčistým srdcem, otevřeným pro vánoční radost zjeho příchodu.

Obvyklý každodenní shon, se kterým se každý člověk nějakým způsobem potýká, většinou jen málo přispívá k tomu, abychom adventní dobu mohli prožívat vtom duchu, který by jí měl být vlastní. Adventní *očekávání* může být snadno narušeno také tím, že ve světě obchodu se Vánoce začínají „slavit“ leckdy už od října. Opravdu sdostatečným předstihem se nám reklamy i samotní obchodníci snaží připomenout, že je nejvyšší čas začít nakupovat vánoční dárky. Někdy nám to bývá vyloženě nepříjemné. Vždyť všechno má svůj čas, a koleda na konci listopadu opravdu nevyzní o moc lépe, než třeba někdy uprostřed léta.

Nemohli bychom ale v této „mentalitě světa“ nalézt i nějakou pozitivní inspiraci? Vždyť i Pán v podobenství „pochválil nepoctivého správce“ (Lk 16, 8) za to, že byl prozíravý. Nebudeme se asi inspirovat myšlenkou, že Vánoce jsou záležitostí co nejnákladnějších dárků, největším darem je pro nás přeci Ježíš Kristus sám. Můžeme se ale klidně poučit v tom, že se vyplatí začít se na tyto krásné svátky připravovat opravdu včas. Když ne od října (vtom nás obchodníci nejspíš předčí), tak aspoň od začátku adventu. Může to samozřejmě znamenat i nějakou tu minutku navíc strávenou sBohem. Může to znamenat také upřímnou snahu o vzájemný ohled, toleranci a větší porozumění druhým lidem. Vykročíme ostatně v adventu společně vstříc svátkům, které mají nejen křesťané, ale všichni lidé dobré vůle spojené satmosférou lásky a pokoje. Chceme přeci, aby se i nás týkalo zvolání andělů nad Betlémem: „*Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem, vkerých má Bůh zalíbení*“ (Lk 2, 14).

P. Petr Bouška

PRAVIDELNÝ PROGRAM FARNOSTI

Jednotlivá společenství v naší farnosti Vám nabízejí možnost prohloubit svou víru, setkat se s lidmi podobného smýšlení. Všichni jsou srdečně zváni!

Farní káva

neděle od 9:00 a od 10:30 - velký sál na faře

Společenství starších rodičů

neděle 17:00-18:30- klubovna na faře

Pondělní společenství

pondělí od 18:30 - velký sál na faře

Mateřské centrum Venoušek

úterý 9:30 - 11:30 hod. - mateřské centrum na faře

Kroužek pro děti 6 - 13 let (Campamento)

úterý 17:00 - 18:30 hod. - velký sál na faře

Ministrantské schůzky

úterý 18:30 - 19:30 hod. - v sakristii kostela sv. Václava, vede Petr Zborník

Rekreační cvičení pro ženy

úterý 19:00 - 20:00 hod. - velký sál na faře

Společenství Obnovy v Duchu svatém

úterý od 20 hod. - klubovna na faře

Program pro mládež (Campamento)

středa 18:30 - 20:00 na faře.

středa 18:30 - 20:00 na faře.

administrátor: P. Petr Bouška / tel: 257 317 652 nebo 608 524 408 / petr.bouska@centrum.cz

farní vikář: P. Mariusz Przygoda / tel: 257 324 224 nebo 604 401 833 / (e-mail nepoužívá)

Sponzorské dary: Číslo bankovního účtu farnosti je 110840051/0100. Jako variabilní symbol platby uveďte číslo dárce, které vám přidělí farář.

Farní www stránky: Adresa je: www.vaclavonline.wz.cz Své příspěvky, fotografie, aktuality a vše další, co chcete na stránky umístit, posílejte na adresu jan.macek@atlas.cz

Farní Zpravodaj: Snažíme se, aby ve Zpravodaji bylo více informací o dění ve farnosti. Program je bohatý, ale dopisovatelů, kteří popíší své dojmy z farních akcí, je málo. Možná, že právě jednoduchý a krátký popis někoho přiměje, aby příště přišel také. **P.S . Uzávěrka je 20. každý měsíc.**

Farní knihovna: Knihovna je umístěna ve farním sále, půjčuje se vždy při kávě po nedělní mši sv. v 9:30 (tedy v době 10:45-11:30). Rovněž je možné si knihy půjčovat po dohodě s knihovnicí i v jednotlivých společenstvích. Knihovna se rozrostla díky darům na již téměř 300 knih a 50 audiokazet, všem dárčům srdečně děkujeme.

OBLÍBENÉ "FARNÍ KAFE" BUDE I NADÁLE KAŽDOU NEDĚLÍ, POKUD SE NAJDOU OCHOTNÍ SPOLUPRACOVNÍCI, KTEŘÍ BUDOU "DRŽET SLUŽBY". ZÁROVEŇ HLEDÁME DALŠÍ SPOLUPRACOVNÍKY NA ZAJIŠTĚNÍ ÚKLIDU KOSTELA.

Společenství mládeže

středa od 18:30 - na faře.

Společenství maminek a babiček

čtvrtek od 9:30 do 11:30 - mateřské centrum na faře.

"Biblická hodina"

čtvrtek od 19:00 - velký sál na faře

Modlitby chval

2. čtvrtek v měsíci od 19:00 na faře.

Modlitba Růžence

Každý čtvrtek a pátek od 17 hod. modlitba sv. růžence.

Nešpory

Po každé večerní mši sv., s výjimkou pátků.

Pravidelná páteční adorace

Každý pátek po večerní mši sv. cca půl hodiny společná adorace. Každý první pátek v měsíci je adorace do 23 hod.

Farní pastorační rada

Nejbližší schůzka bude 18.12. v 19:15, na faře

Redakční rada Zpravodaje

Nejbližší schůzka 20.12. v 18:30, farní kancelář

Výuka dětí - náboženství

Termíny najdete ve vývěsce.

Katechumenát dospělých

Individuální příprava pod vedením P. Petra.

tónu mě osobně mrazí. To totiž neřeší problém, jen vyhrocuje emoce, rozděluje společenství.

Vposlední době bývá na půl desáté opravdu „rušno“, ale pokud se to týká několika konkrétních dětí (rodičů), jak mi zlásku vyplývá, viděla bych řešení spíš v osobním rozhovoru snimi (jak nám radí i bible), ne vobecním pranýřování na stránkách Zpravodaje. Třeba si nevhodnost projevů svých dětí ani dost dobře neuvědomují, možná sami potřebují podpořit, dozrát. Sv. Pavel říká, že v církvi tvoříme jedno tělo. Jistě je to v praxi těžké, můžeme mít a máme problémy spřijímáním svých bližních, s jejich názory a vystupováním. Ale ani na vlastním, fyzickém těle jistě nejsme se vším spokojeni a přesto to od sebe nemůžeme oddělit! V situacích pro nás těžko přijatelných a snášených máme úžasnou možnost: při každé bohoslužbě, modlitbě, při adoraci vše přinášet před Pána. Prosit Ho o dar moudrosti pro sebe i druhé, o dar lásky a jednoty, abychom se vzájemně zbytečně nezraňovali, neposuzovali, neodsuzovali. Aby nás jeden Duch stále více spojoval v jedno společenství. Abychom nezůstali jen u toho, že víme, jak se správně vkosteke chovat a jak k tomu vést i malé děti, ale abychom především dorůstali kláse, která odpovídá nárokům uvedeným v 1. listu sv. Pavla do Korinta.

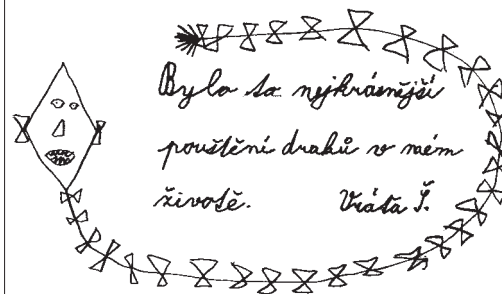
A ještě v jednom si dovolím nesouhlasit s článkem, na nějž reaguji tímto příspěvkem. *Myslím, že církev dokázala přežít až dodnes jedině proto, že je Božím darem, Bohem ustanovená a jeho láskou a odpuštěním stále obnovovaná.* Navzdory tomu, že nám, lidem, se často daří toto Boží dílo jen mařit.

Na závěr několik myšlenek P. Hanse Buoba, které se hodí k tématu:

„... Nemůžeme oživit tělo, jestliže jsou jednotlivé kosti rozházeny okolo a žádná nemá nebo nechce mít s druhou nic společného (srov. Ezechiel 37). Nejdříve se musí přiblížit jedna k druhé, jak to řekl Hospodin prorokovi. Až když se přiblížily, pokryly je šlachy a svaly, tělo se mohlo postavit na nohy... A to se děje, když si řeknu: Chci každého ve farnosti považovat za důležitějšího než sebe sama, chci, aby všichni došli spásy! A jdou-li mi vnedle při bohoslužbě někteří na nervy, pak se za ně chci modlit, aby jim Pán požeňnal víc než mě... Jak často jsme při bohoslužbě jen pláni se suchými kostmi, kde nikdo nemá (nechce mít) s druhým nic společného.“ (podle knihy H. Buoba „Dar rozlišování duchů“, Karmelitánské nakl. 1996). (vz)

POUŠTĚNÍ DRAKŮ S VENOUŠKEM

Sešli jsme se dle předem stanoveného termínu v sobotu 22.10., na louce před oborou Hvězda. Děti i dospělých bylo tentokrát až překvapivě ucházející množství. Bylo krásné, slunné podzimní odpoledne. Vítr, který by dokázal draky povznést do patričních výšin, byl přímo ideální. Přesto se naše společné pouštění stalo urputným bojem draků s větrem. Z celkem asi deseti draků se podařilo udržet ve vzduchu, tak aby to mohlo být považováno za let, tuším dvěma. Nikomu však tento zdánlivý nezdar nevedil. Po pouštění

a rozdání diplomů, jsme se za hraní her zvolna přemísťovali do obory, směrem k dračí sluji, kde byl ukryt poklad. Cesta oborou byla velice příjemná. Slunce, klouzající po listech, které hrály pestrou směsicí barev, dotvářelo atmosféru odcházejícího léta. Dorazili jsme k jeskyni, kde byl ukryt poklad. Při vstupu do dračí sluje jsem se tvrdě vrátil ze snění do reality. Jeskyně je zřejmě obývána a je silně zaneřáděna odpadky. Po nalezení pokladu zbyl ještě čas prohodit pár vět, a poté jsme se rozešli zpět do svých domovů.

Proč vlastně píšu se zpožděním tento článek. Po pouštění draků jsem našel spojitost mezi naší vírou a pouštěním. Každý pád draka potřeboval nový impuls, aby se dostal zpátky na oblohu, a snažil se, poháněn větrem, letět co nejvýše k nebi. K tomu byla zapotřebí velká trpělivost. Tak je to i s námi. Po každém pádu je důležité znovu vstát, a za pomoci vanoucího Ducha svatého, opět trpělivě „letět“ za Pánem Ježíšem. Známe to všichni, vřdyť Kristus sám říká: „Kdo chce jít za mnou, zapřij sám sebe, nes každého dne svůj kříž a následuj mne“.

Jiří Matys

ZÁPIS ZE ZASEDÁNÍ PASTORAČNÍ RADY

konané dne 19. 11. 2005

Přítomni: P. Petr Bouška, P. Stanislav Příbyl, Marie Tomková,
Petr Zborník, Jiří Zeman, Jan Macek, Marie Dajbychová,
Jakub Suchel, Eva Kutá, Tereza Lokajíčková

Nepřítomen: Petr Chvátal

Bylo projednáno a rozhodnuto:

- Ozvučení kostela – upřesněno zadání pro firmy, výběrové řízení bude pokračovat
- Nájezd ke kostelu – faktura za klempířské práce dána Kontu bariéry (z grantu), výroba pokračuje, dokončení zřejmě ještě toho roku
- Nová vývěska před kostel bude projednána na příštím zasedání PR
- 11. 12. bude sbírka pro Misijní banku ubožáků
- Příspěvek ve farním zpravodaji „Vadí - nevadí“ a reakce na něj.

Pastorační rada došla k tomuto závěru:

Pokud jde o chování dětí při nedělní bohoslužbě v 9.30, mši sloužící kněží budou i nadále zohledňovat přítomnost dětí a zapojovat je do dění při mši. Dále Pastorační rada zakoupí misálky pro děti, které jim budou k dispozici při mši sv. vlavicích pro ně vyhrazených.

Pokud se najde skupina laiků (z řad mládeže či rodičů větších dětí), kteří by byli ochotni se podílet na přípravě dalších aktivit pro děti, může mít tato nedělní bohoslužba 1x měsíčně ještě více charakter dětské mše, při níž budou děti do liturgie výrazněji zapojeny (obětní průvod, přímluvy, názorné pomůcky pro homilii atd.).

Rodiče malých dětí jsou na oplátku žádáni, aby se snažili vést své děti ke kázni (nelézt na kazatelnu, nedupat a nehlučet ve zpovědnících, nelézt po bočních oltářích), aby nedávali dětem s sebou do kostela hlučné hračky, pokud možno omezili nadměrný pohyb dětí po kostele a při děle tvářejícím křiku snimi na chvíli vyšli do předsíně kostela – to vše zohledu kostaním účastníkům bohoslužby, kteří kvůli zmíněným věcem ztrácejí pozornost k probíhající bohoslužbě, případně ani neslyší kněze.

Pastorační rada dále žádá účastníky bohoslužby, aby byli tolerantní k těm projevům dětí, které jsou adekvátní jejich věku.

Všichni členové PR doufají, že při dodržování výše zmíněných zásad bude účast na této bohoslužbě radostným prožitkem celé farní rodiny.

Příští zasedání pastorační rady stanoveno na 18. 12. 2005

Zapsala: T. Lokajíčková

ZÁPIS Z FARNÍHO SHROMÁŽDĚNÍ

konaného dne 20. 11. 2005 ve 14. 30 ve farním sále

Zahájení společnou modlitbou.

P. Petr Bouška ve svém úvodním slově zrekapituloval personální situaci a její proměny od svého nástupu v červenci t. r., kdy vystřídal P. Ondřeje Pávka.

P. František M. Převrátil od září odešel do Prahy - Petrovic. Duchovním správcem u sv. Gabriela a současně výpomocným duchovním u sv. Václava byl ustanoven P. Stanislav Příbyl. Vříjnu byl krátce kaplanem P. Sulwestrzak, který byl záhy odvolán do Sedlčan; ze Sedlčan naopak do naší farnosti nastoupil jako kaplan P. Mariusz Przygoda. Příležitostný zástup vykonává P. Aleš Opatrný.

MILÉ MAMINKY, TATÍNKOVÉ A FARNÍCI

Možná, že tento článek ani nebude otištěn z velkého množství reakcí na listopadový příspěvek Nevadí? Vadí!! Chtěla bych jen reagovat na některé zásadní skutečnosti. Celý problém není o ničem jiném, než o výchovné zodpovědnosti rodiče k dítěti. Nebudu rozepisovat podrobnosti, ale každý známe význam slova tolerantnost. Jakou míru tohoto významu si nárokuje my rodiče, takovou bychom měli očekávat od našich dětí, úměrně k věku. Nemohu vyžadovat od dvouletého dítěte to, co od čtyřletého, po čtyřletém, to co od osmiletého, atd. Mohu ale zodpovědně reagovat na nepřiměřené chování dítěte s ohledem na ostatní účastníky bohoslužby. Jako matka čtyř dětí vím, jak je nesnadné udržet v klidu malé dítě, byť tři čtvrtě hodiny, po kterou trvá bohoslužba (někdy i déle), není dlouhá doba. Přesto si myslím, že snaha a boj o udržení pozornosti, v budoucnu přinese své ovoce. Proto účast malých dětí na bohoslužbě musím podpořit. Každé z našich dětí je pro nás velkým Božím darem. Z vlastní zkušenosti vím, jak každá maminka a tatínek si vychutnávají každý krůček svého děťátka, je to naprosto přirozené a stejně tak přirozeně by měla fungovat od nás rodičů, plně zodpovědných za projevy našich dětí, tolerantnost k našim bližním. Je na každém z nás, jak vysoko si nastavíme latku naší zodpovědnosti. Maminky a tatínkové držím sobě i vám palce v míře trpělivosti. S modlitbou a pomocí Ducha svatého to jistě zvládneme. S úctou

Jiřina Matysová

O ZPOVĚDNÍCÍCH, BREBENTĚNÍ A PLAZÍCÍCH SE DĚTECH

Reaguji na příspěvek „Nevadí? Vadí!!“ uveřejněný v listopadovém čísle Zpravodaje. Autor (autoři?) vyjmenovává řadu nešvarů, odehrávajících se na mši o půl desáté. Poukazuje na výrazné zhoršení v posledních dvou letech, ale nářky na nevhodné chování dětí vkostele se přece srůznou periodou objevují již 15 let (mj. na stránkách zpravodaje, naposledy asi před třemi lety).

Jistě se dá někdy nějakému chování dětí ledacos vytknout, ale jak sám pisatel uvádí, nejedná se o žádný masový jev, když se to týká cca 10 dětí. Spíše se pozastavuji nad formou reakce. Proto bych se chtěl zeptat dotyčného autora: Pokusil se, dříve než svůj příspěvek zaslal redakční radě, oslovit rodiče problémových dětí, ne vkostele, ale v klidu po mši, třeba na farní kávě? Zkoušel jednat podle doporučení Bible: „Když tvůj bratr zhrěší, jdi a pokárej ho mezi čtyřma očima; dá-li si říci, získal jsi svého bratra...“? (srov. Mt 18, 15-17) Prezentoval svoje stanoviska např. na každoročním farním shromáždění?

Doufám, že ani sám autor nesdílí extrémní představu o chování dětí při mši: nepožívat, nebrentit, sedět poslušně na zadku, a pokud ne, tak zůstat doma. Domyslel ovšem, že jeho tvrzení hází všechny rodiny do jednoho pytle, a proto ubližuje všem rodičům a dětem bez rozdílu. Které dítě je totiž vždycky vzorné? Samotný příspěvek je totiž psán formou, jako kdyby bylo nepřípustné dát dítěti jenom napít, nebo brebentit, protože to může někoho rušit. Co lze asi očekávat ve chvíli, když povídá (nekřičí) dvacet dětí najednou? Musí vždycky zpovědníci minout širokým obloukem? Není snadné vždycky určit, které chování je ještě přípustné, a které nikoliv. Na osmileté dítě plazící se po podlaze kostela se patrně budeme dívat jinak než na roční. Nedávno jsme učinili osobní zkušenost znávštěvy basiliky Sv. Petra v Římě. Když jsme našeho jednoročního Kryštofa položili na podlahu chrámu, okamžitě vystartovala pořádková služba, že není možné, aby tam jen tak lezl, a dokonce jenom vtrčku a plínce! To je znesvěcování chrámu. Je takové jednání povoleno vkostele Sv. Václava?

Každý soudný člověk si uvědomuje, že existují určité meze. Snad se ale shodneme také v tom, že většinu jednání je třeba posuzovat individuálně. Emotivně laděný příspěvek odvolávající se na „zakotvenost v tradici“ a „osvědčené metody“ míří naprosto jiným směrem. Nedávno zesnulý, jistý ministr, který církev jak je známo, vlásce příliš neměl, ztratil vděčství víru také v důsledku dobře míněných „osvědčených metod“.

Mezi řádky čtu snahu získat na svoji stranu nového, do názorových tahanic doposud nenamocenoého faráře, a volání: „pane faráři, udělejte stím něco!“ Nyní je zřejmě ten správný okamžik, po tolika letech, přejít do ofenzívy! **Jakub Suchel** - člen pastorační rady, otec dvou dětí - 2,5 a 1 rok. jakub.suchel@seznam.cz

Pozn. Zajímavé debaty na téma rušení dětí vkostele se vedou na internetových stránkách Katolického týdeníku. www.katydz.cz Vřele doporučuji.

ADVENTNÍ SOBOTY VKOSTELECH SV. GABRIELA A SACRE COEUR

26. listopadu

- 14.00 prohlídkakostela sv. Gabriela svýkladem
15.30 prohlídka kostela Sacre Coeur svýkladem
16.00 sv. Gabriel – promítání němého filmu z roku 1924 o zakladateli beuronského umění

3. a 10. prosince

- 14.00 prohlídkakostela sv. Gabriela svýkladem
15.30 prohlídka kostela Sacre Coeur svýkladem
16.00 sv. Gabriel - promítání záznamu výstavy Seession

Od 17. září do 27. listopadu 2005 je v klášteře sv. Martina v Beuronu uspořádána výstava ke stému výročí výstavy, na které v roce 1905 ve Vídni vystavoval spolek Vídeňská secese díla beuronských umělců.

Vídeňská secese (Die Wiener Secession) - protestní hnutí mladých umělců v Rakousku, ke kterým patřili mimo jiné i Gustav Klimt nebo Otto Wagner, tedy ti, kteří dali ráz vídeňskému umění ve fázi přechodu od secese k rané moderně. Většinou pořádala Vídeňská secese tři výstavy do roka. V létě 1905 si spolek naplánoval podzimní výstavu, kterou chtěl věnovat religioznímu umění. Na uspořádání výstavy a pro její přípravu byl vybrán slovinský architekt Josef Plečnik (1872-1957). Plečnikovi nejméně záleželo na tom, aby se výstavy účastnili beuronští umělci. Kvůli tomu několikrát navštívil Beuron i Monte Cassino, kde tehdy zakladatel beuronského umění Pater Desiderius Lenz pracoval. Beuronští vyslali do Vídne dva své benediktiny Paterna Notkera Langensteina a Paterna Willibrorda Verkadeho. Verkade přijal zadání namalovat jeden ze šesti obrazů „Zdi křtu“ ve vchodu výstavní plochy, Pater Langenstein měl za úkol vybrat v Beuronu a v Praze objekty, které by přicházely v úvahu vystavit. Z Prahy pak do Vídne dorazily tři bedny a z Beuronu celý vagón nákladního vlaku. Poprvé se tak podařilo představit Beuronskou uměleckou školu širší veřejnosti a k tomu ve městě, které patřilo k uměleckému středu světa. Ohlas sdělovacích prostředků i umělecká kritika byly velmi pozitivní. Výstava trvala necelé dva měsíce a navštívilo ji přes jedenáct tisíc lidí.

17. prosince

- 14.00 prohlídkakostela sv. Gabriela svýkladem
14.00 – 16.00 v Sacre Coeur – Patchwork - výstava dek a jiných předmětů sornamenty, které jsou vytvářeny různými kousky látek. Společnost přátel beuronského umění je zadavatelem dek podle beuronských ornamentů, příští rok na jaře by Společnost chtěla uspořádat aukci těchto děl. Zároveň jsou všichni členové Společnosti přátel beuronského umění zváni na schůzi, která se koná 16. listopadu vkostele sv. Gabriela v 18.00 hodin.

VÁNOCE 2005 / 2006 VE SMÍCHOVSKÉ FARNOSTI

Farní kostel - basilika sv. Václava

Sobota 24.12.	Štědrý den	7.30	16.00	- pro děti 24.00
Neděle 25.12.:	Slavnost Narození Páně		8.00	9.30 18.00
	koncert: J. J. Ryba – Česká mše vánoční od 16.00 hod. (soubor Bach-Collegium Praha)			
Pondělí 26.12.	svátek sv. Štěpána, prvomučedníka		9.30	17.30
Úterý 27.12.	svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty		6.30	17.30
Středa 28.12.	svátek sv. Mláďátek, mučedníků		6.30	17.30
Čtvrtek 29.12.			6.30	17.30
Pátek 30.12.	svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa		6.30	17.30 – spozehnáním manželům
Sobota 31.12.		7.30	16.00	- na poděkování za uplynulý rok
Neděle 1.1.	Slavnost Matky Boží, Panny Marie		8.00	9.30 18.00

- kostel je otevřen denně v dopoledních hodinách (25. a 26.12. i odpoledne)

- jesličky jsou přístupné mimo čas bohoslužeb

Filiální kostel sv. Gabriela (Holečkova ul.)

Sobota 24.12.2005:	Štědrý den	24.00
Neděle 25.12.2005:	Slavnost Narození Páně	11.15
Neděle 1.1.2005:	Slavnost Matky Boží, Panny Marie	11.15

SKONČIL 10. ROČNÍK ZPRAVODAJE, VZHŮRU DO 11.!

Vážení čtenáři a čtenářky, držíte v rukou 1. číslo již jedenáctého ročníku farního Zpravodaje. Mám radost z toho, že se Zpravodaj stal v průběhu let "výkladní skříní" dění ve farnosti a spolu s farními webovými stránkami je hlavním zdrojem informací o životě farnosti. Děkuji všem autorům příspěvků, členům redakční rady i všem, kdo se jakkoli podílejí na přípravě a distribuci tištěné verze. Přeji jim i jejich rodinám radost z vykonané práce a sílu do dalších roků. A samozřejmě rádi přivítáme další! FN

VADÍ ? NEVADÍ ?

Vážené a milé čtenářky a čtenáři! Důkazem, že čtete Zpravodaj pozorně a celý je i diskuze vzniklá na základě článku v minulém čísle. Dnes si můžete přečíst další příspěvky zasláné redakci na dané téma. Kromě toho celý měsíc probíhala diskuze i na farních kávách po "půldesáté", kde zaznělo hodně zajímavých a podnětných návrhů, jak situaci stabilizovat. Tématu bylo věnováno i jedno setkání pastorační rady a stanovisko a návrhy opatření si můžete přečíst v zápisu na str. 4.

Proto redakce v tuto chvíli neuvažuje o pokračování diskuze na stránkách Zpravodaje. Vše podstatné bylo řečeno a podstata sporu je především o míře vzájemné ohleduplnosti a jak jí dosáhnout, nikoli o konspiračních teoriích, že někdo chce "zrušit dětské mše" nebo "dělat pořádek".

A abychom byli spravedliví - nejenom děti ruší při mši sv.

Kostel nadále zůstane posvátným prostorem, místem setkání s Bohem a logicky se v něm budeme chovat jinak než v prostorách světských. A pokud se budeme snažit (všichni) dodržovat pravidla uvedená na str. 4, tak "půldesátá" bude "rodinnou mší", kde se mohou všichni cítit dobře. Ale musíme se SNAŽIT, protože jenom to se počítá Bez společného úsilí se samo nic nezmění.

Přeji příjemné čtení a na případné emoce doporučuji chladnou sprchu. FN

P.S. Pokud budete chtít napsat autorům příspěvků svoji reakci, rádi jim Vaše odpovědi předáme.

NEPOSEDNÁ PÍSMENKA

V listopadovém zpravodaji jsem si přečetl článek Nevadí?-Vadí!!! a brzo jsem došel knázoru, že hluboko v srdci jeho autora a signatářů byl původně článek jiný, ale cestou ze srdce přes hlavu, ruce, počítač, internetové sítě a tiskárnu se písmenka nějak přeházela. Přemýšlel jsem, jak ten původní článek vypadal – co třeba takhle:

Rádi chodíme ke sv. Václavu na půl desátou, líbí se nám slavení eucharistie v plném kostele, potkáme tam spoustu přátel a poslechneme si pěknou hudbu naší skupinky. Máme radost, že se v posledních letech v naší farnosti narodilo tolik dětí a baví nás pozorovat, jak jsou rozdílné. Některé sedí bez hnutí, asi na ně působí mohutné prostory našeho chrámu, jiné jsou živější a projevují se způsoby jim vlastními. A právě kvůli těmto dětem vlastně píšeme tento článek. Bojíme se, aby nespadyly zkazatelny nebo na sebe nepřevrhly zpovědnici. Minulou neděli byl hluk tak velký, že jsme z druhého čtení slyšeli jen dvě věty, a to ještě necelé. Je pravda, že většinou i při dobré slyšitelnosti si cestou z kostela už nepamatujeme, o čem to druhé čtení bylo, ale rádi bychom dostali aspoň šanci.

Je nám jasné, že při koncentraci tolika dětí na poměrně malém prostoru nebude na této mši nikdy takový klid, jako na ostatních třech nedělních mších. Ale půl desátá nám časově nejvíce vyhovuje a ke sv. Gabrielu se nám to zdá daleko. Proto prosíme rodiče dětí, jestli by mohli zkusit na ty malé „neřízené střely“ některé následujících triků: místo autíček a koloběžek, které vydávají

dost velký hluk, hlavně když spadnou na zem, brát do kostela spíše plyšové nebo gumové hračky. Mnoha rodičům se osvědčil i dětský misálek nebo jiná obrázková knížka. Snad by mohla farnost i nějaké hračky a knížky na půjčování pro děti koupit, a děti by se novou věcí snáze zabavily.

Možná si neodvažujete sednout sdětní úplně dopředu, zobav, že byste rušili, kdyby bylo nutné sdětní během mše odejít. Hodina je pro dvou- až čtyřleté dítě strašně dlouhá doba, když potřebuje jít ven, tak to každý pochopí. První tři lavice jsou vyhrazeny pro děti a vepředu jediná děti dobře vidí na dění u oltáře a na hudební skupinku a jednak jsou ve společnosti těch tišších dětí, což je také může trochu zklidnit. A na kazatelnu prostě dětem nedovolte lézt, když mají jasné mantinely, co smějí a co ne, tak to pochopí.

My starší suž většími nebo dospělými dětmi bychom mohli rodinám smalými dětmi nabídnout, že se jim o děti někdy během mše postaráme, aby i oni mohli alespoň jednou za čas prožít mši sv. v klidu. Všichni společně se můžeme modlit: za rodiče dětí, aby byli vynalézaví vpěči o své potomky a dobře jim předali svou víru, za nás ostatní, abychom byli tolerantní a dovedli nabídnout pomocnou ruku a hlavně za ty děti, aby z nich vyrostli laskaví a moudří křesťané.

Tak snad jsem ta neposedná písmenka urovnal dobře a tenhle článek je ten správný. Kněmu bych dal klidně své jméno k dispozici redakci i já.

Jan Macek

MILÍ PŘÁTELÉ,

ozývám se ke článku Nevadí - vadí! Ano, už před několika lety jsem přestala docházet na mši sv. v 9:30. Taky se domnívám, že "dětská" mše sv. je pro ty, kteří mají zájem naslouchat. Něco jiného je, když párkrát za celou mši sv. se ozve nějaký dětský hlásek. Ale překřikování mi opravdu vadí. Ztěžoň důvodu jsem se přestala už před pár lety zúčastňovat velikonočních obřadů. Po jednom Zeleném čtvrtku, kdy děti vyhrávaly nad otcem Ondřejem 10:0, jsem si řekla, že už dost. Mladí rodiče si neuvědomují, že čím jsme starší, tím víc klidu potřebujeme k vlastnímu ztišení.

Pro pořádek uvádím, že jsem taky měla děti, které jsem do kostela vodila od nultého věku. Byly docela klidné, možná také proto, že ani doma nesměly dělat, co se jim líbí (a že to někdy byly nápady originální). Děkuji za Zpravodaj a přeji hodně zduar a Boží ochrany.

Strnadová

VÁŽENÍ SPOLUFARNÍCI,

naprosto se ztotožňuji s článkem "vadí-nevadí" z listopadového Zpravodaje o již neúnosné situaci při nedělní mši sv. v 9:30. To, co se v kostele u sv. Václava při této bohoslužbě odehrává, dle mého názoru, již nemá mnoho společného se slavením mše sv. Z toho důvodu chodím i sdětní převážně jindy nebo jinam. Není pochyb, že za celou situaci je zodpovědných několik málo rodičů, kteří mají buď velmi nízkou laťku ohleduplnosti nebo své děti nezvládají. Z vlastní zkušenosti vím, že není vždy jednoduché udržet své potomky v klidu a asi nikdo neočekává, že budou hodinu sedět jako "pecky". Je na fantazii každého rodiče, jak si s touto nelehkou situací poradí, ovšem igelitové sáčky, klíče, mobily, autička, koloběžky, tříkolky, kachničky apod. na "zabavení" dítěte skutečně nejsou vkostele vhodné (ano, s tím vším jsem se zde setkala). Přeji nám všem samé hodné děti a více ohleduplnosti.

Terezie Kulakovská

VADÍ ? – NEVADÍ !!!

Do našeho kostela chodím už také dlouho a budu do něj sradostí chodit jak nejdéle budu moci. Sama jsem také kdysi řešila „problém“ půl desáté. Máme, Bohu díky, možnost výběru mše svaté ve třech časech. Využila jsem možnosti chodit na osmou. Jen pro pořádek dodávám, že jsem dojíždějící. A mezi námi, půl desátá je mše určená pro děti. Protože děti do kostela patří, Bohu díky milí rodiče, že vodíte děti do kostela a učíte je tak, že mše svatá je důležitou součástí našeho života od samého počátku.

J. M. Příbylová

Následovala diskuse, při které se farníci zajímali o tyto věci:

- průběh stavebních úprav (plášť budovy, probíhající příprava zřízení nájezdu ke kostelu pro vozíčkáře a kočárky, boj svlhlkostí vkostele i vbudově fary – nutné okopání)
- výuka náboženství, počet dětí (celkem přes 30) a jejich rozdělení do skupin, místo výuky (jen na faře, ne ve školách)
- ozvučení kostela, výběrové řízení (bude upřesněno zadání, případně osloveno více firem), financování (částečně z poskytnutého peněžního daru)
- převedení fary do vlastnictví naší farnosti – zatím se neví, kdy kněmu dojde
- kluziště před kostelem během zimních měsíců letos plánováno není
- duchovní péče o obyvatele Palaty – pokračují páteční mše sv.

Po diskusi bylo farní shromáždění ukončeno společnou modlitbou. Zapsala

Tereza Lokajčková

SBÍRKA NA BOHOSLOVCE

Při bohoslužbách vneděli 4. prosince 2005 se koná Mikulášská sbírka na bohoslovce. Vroce 2004 bylo vybráno celkem 553 178,- Kč a částka byla použita v souladu se statutem příslušného fondu. Konkrétně bylo v roce 2004 na potřeby seminaristů z fondu poskytnuto:

- Nadaci Arcibiskupský seminář v Praze na krytí výloh na pobyt bohoslovců v semináři (460.153,- Kč)
- Arcibiskupskému semináři University Karlovy příspěvek na stravné bohoslovců (92.900,- Kč)
- Teologickému konviktu v Olomouci příspěvek na ubytované bohoslovce (57.600,- Kč)
- Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy příspěvek na provoz (150.000,- Kč)
- Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy příspěvek na provoz katolické knihovny (98.915,- Kč)
- Vánoční příspěvek bohoslovcům (10.000,- Kč)
- Příspěvek na studia studentům v Římě (142.157,- Kč)

Zdrojem pro tyto příspěvky byla Mikulášská sbírka na bohoslovce a dále Svatopetrská sbírka na bohoslovce (v roce 2004 činil výtěžek obou sbírek celkem 1.011.522,- Kč) a nevyčerpaná část fondu z roku 2003. Nepoužitá část fondu byla převedena ve výši 10.000,- Kč do roku 2005.

ŠTĚDROVEČERNÍ VEČEŘE

Vletošním roce mají možnost farníci, kteří se zúčastňují společenství při mších svatých vnaší farnosti a jsou na Štědrý den sami, přijít 24. prosince v 17:00 hod. do farního sálu na štědrovečerní večeři, kterou si sami připravíme. Prosíme, aby se zájemci o toto setkání předběžně přihlásili vsakristii (uveďte prosím na sebe kontakt – např. č. telefonu) nebo na č. telefonu 728993326, abychom věděli přibližně, kolik nás bude.

Marie D.

A CO ZA TO ?

Běžná otázka vnaší společnosti mezi mladými i dospělými. Co za to, když vynesu odpadky? Co za to, když udělám maturitu? Co za to, když navštívím nemocnou příbuznou, když ti věnuji svůj čas, když ti pomohu svými znalostmi? Nepožadujeme-li však protislužbu, zdáme se druhým při nejmenším podezřelí a podivínští.

Ale rozdáváme skutečně ze svého? Od Někoho jsme dostali zadarmo všechny tyto možnosti, kterými bychom teď měli sloužit jiným. Bůh snámi nevede účetnictví, nedělá si čárky, co všechno nám dal a co mu vracíme. Má nás rád, proto dává. Kterýpak otec či matka by si nárokovali odměnu za to, že děti sytí a oblékají, pohladí je, potěší, starají se o ně vnemoci.? Pro nás je to možná samozřejmost, ale i v těchto věcech u některých lidí platí systém má dáti – dal. A teď při výběru vánočních dáreků budeme obdarovávat pro radost druhému, anebo počítat co nám to vynesou? Nemáme i my nakonec nějaký malý sazebník, podle kterého se řídíme? Ale to bychom se sami šidili o radost zdávání a dobrého pocitu potěšit druhé.

H.Karlovská

VADÍ ? – NEVADÍ !!!

Při křtu dítěte se vždy celá farnost raduje a potleskem vítá nového člena společenství. To, že miminko při svatém křtu zapláče, nikomu nevadí. Všichni se společně zaručujeme a modlíme za jeho víru. Během následujícího roku se vkostele objevuje kočárek spokřtěným miminkem, které zvědavě okukujeme a radujeme se z jeho pokroků. Sprvními krůčky, kterými batole začíná zvědavě objevovat svět a seznamovat se se svým okolím, nastává jeho rodičům „rušnější období“. Dítě pravidelně navštěvující kostel se v tomto prostředí chová naprosto přirozeně se vším co k tomu patří – prohlíží si obrazy, sochy, kresby, a potkává přitom členy farního společenství (i ty, kteří jej nedávno radostně mezi sebe vítali).

Během bohoslužby slyšíme jak slovo boží, tak i hudbu se zpěvem. Jelikož je dítě tvor společenský a komunikativní, tak na tyto podněty občas zareaguje. Vždyť farnost je pro křesťanskou rodinu eucharistickým společenstvím a srdcem liturgického života. Náš kostel je opravdu hojně navštěvovaný, především v době oblíbené dětské mše svaté. Tím dochází k větší koncentraci dětí všech věkových skupin - co by za to dala celá řada vesnických farností!! Má-li dítě vidět v rodině prožívání víry, měla by být společná návštěva bohoslužby rodičů s dětmi samozřejmostí.

Máme štěstí, že v našem kostele je léta zavedenou tradicí konání dětské mše svaté, která má i svůj tradiční čas. V našem společenství je mnoho rodin, které začaly tento kostel navštěvovat právě z uvedeného důvodu. Toto se odrazilo jak na množství dětí aktivně zapojených do bohoslužby (ministrantů), tak i na živém dialogu mezi dětmi a knězem. Vzpomeňme například na to, jak děti dychtivě nacvičovaly celou řadu scének navazujících na kázání a jak každoročně průvodem středem kostela nosí Ježíška do jesliček...

Je škoda, že ubývá lavic označených pro rodiče sdětní, vždyť kde jinde je malé dítě schopné vklidu vnímat slovo Boží, než tam kde má nerušený vizuální kontakt s knězem. Chtěli bychom tímto požádat všechny spolufarňáky o obnovení této zvyklosti, neboť děti vkostele přibývá a lavic vyhrazených pro ně ubývá.

V Katechismu katolické církve je psáno, že všichni si mají velkodušně a neúnavně navzájem odpouštět urážky, hádky, krivdy a nedostatek pozornosti, jak k tomu nabádá vzájemná láska a jak to Kristova láska vyžaduje. Tato věta je určena rodině, ale co jiného je církevní společenství než jedna velká rodina.

Za mateřské centrum Venoušek: **G. Erbenová, I. Mánzbergerová, G. Suchlová, M. Tomková, A. Zelinková**

NEVADÍ ? - VADÍ , ALE ...

Když jsem před 2 roky psala jeden zprvních příspěvků do Zpravodaje, uvedla jsem ho sdělením, že se vždy těším na jeho nové číslo. Že si ráda přečtu o dění v naší farnosti a o dojmech spolufarňáků z různých akcí a společenství. Ale listopadový výstisk - tedy konkrétně článek týkající se opět „dětských“ mší sv.- jsem přijala spíš sbolestí vsrdci, než spotěšením.

Do smíchovské farnosti chodím na bohoslužby spolu s rodinou pravidelně mnoho let. Cítíme se tu dobře vživem společenství, máme zde přátele, děti svoje kamarády. Protože jsem zažila sama na sobě a později i se starším synem „možnosti“ pastorače dětí v minulém režimu, velmi jsem přivítala dětské mše svaté u sv. Václava, při kterých byly děti zapojovány do dění a liturgie způsobem pro ně a jejich chápání přiměřeným, a kde se setkávaly s tolerancí kobčasné neposednosti. A díky Bohu za všechny, kteří se dětem při dětské mši sv. tak trpělivě a nápaditě věnovali a věnují. Vždyť co je cílem rodičů (celého společenství věřících) při předávání víry dalším generacím? Svým příkladem, životem i slovy zprostředkovávat **milujícího Boha**, který všechny přijímá, nám všem vždy a všechno odpouští (když chybí litujeme), nikoho neodepisuje. A to děti stěží pochopí, je-li vkostele každé jejich vyrušování provázeno přísnými a nelaskavými pohledy - ať už ze strany rodičů či ostatních věřících. Pak se totiž bohoslužba pro všechny zúčastněné stává stresem, ne společně prožitou radostí. A těžko chtit po dětech, aby si v takovém prostředí vytvořily osobní vztah k Bohu a církvi.

Rozhodně se nechci zastávat rodičů, jejichž přístup kvýchově (asi všeobecně) postrádá rozumně vymezené hranice. Ani mě se nezdá vhodné, když děti při mši sv. např. nerespektují pokyny kněze, používají hlučné hračky, konzumují potraviny a nejsou při svém počínání rodiči vůbec korigovány. Sama jsem na svoje děti byla v tomto „přísná“. Ale nemyslím si ani, že řešením je napsat článek, zjehož

POZVÁNÍ NA RORÁTY

Vadventní době budou stejně jako v minulých letech ranní mše sv. ve všední dny slouženy u oltáře Panny Marie a budeme při nich zpívat staročeské roráty. Všichni jsou srdečně zváni k účasti!!!

POZVÁNÍ NA HOSTA MĚSÍCE

Společenství mládeže se pro tento měsíc rozhodlo oslovit pro naše pravidelná setkávání "Host (z) Měsíce" poněkud netradičního hosta. Ve středu 7.12. od 19 hodin přivítáme ve farním sále studenta religionistiky FFUK Vojtěcha Koláře. Tématem tohoto setkání bude "Křesťanský pohled na islám, islámský pohled na křesťanství". Ve svém povídání náš pozvaný především poukáže na hlavní společné body i na úhelné kameny rozporů v praxi i v nauce obou náboženství. Samozřejmě zbudě prostor i pro Vaše velmi vítané dotazy a jako obvykle nebude chybět i něco k posilnění. Společenství mládeže Vás tímto srdečně zve a těší se na Vaši návštěvu.

PS: Nezapomeňte obhlédnout také plakátek v předsíni kostela.

MIKULÁŠSKÁ

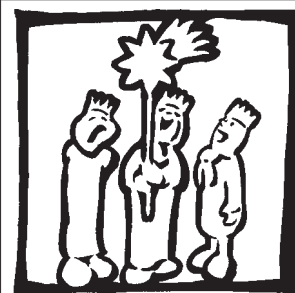
V neděli 4.12. ve 15:00 odpoledne nás poctí svoji návštěvou Mikuláš i se svým doprovodem. Setkání bude probíhat ve farním sále. Program bude zajišťován nejen hudbou a divadlem, ale hlavně děti by si měli něco pro Mikuláše připravit. Mikuláše určitě potěší každá drobnost, písnička, hra na hudební nástroj atd. Žádám rodiče, aby během listopadu přihlásili svoje ratolesti na arch papíru, který bude v sakristii kostela. Rodiče se budou moci samozřejmě taky zúčastnit. Ti, kteří se přihlásí, můžou finančně přispět na odměny pro děti v sakristii kostela.

Těší se na všechny děti **Mikuláš a jeho doprovod**

PŘEDVÁNOČNÍ VÝLET (NEJEN) PRO DĚTI

V sobotu 17.12. do Týnce n/S a Červan. A zastavíme se přitom v Čerčanech na návštěvě... Sraz v 8:40 na nádraží Bráník. S sebou: 50,-Kč, jídlo a pití, teplé oblečení. Návrat v 16:55 na nádraží Bráník o.s. Bét-el **Magda Vlčková**

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

proběhne v lednu 2006 ve druhém vánočním týdnu, tj. od pondělí 2. 1. do neděle 8. 1. Opět budeme potřebovat ochotné koledníky z řad dětí i dospělých, kteří by vyšli do ulic za lidmi dobré vůle a prosili o příspěvek na sociální projekty Charity. V naší arcidiecézi to bude v příštím roce především nový velký projekt: Týdenní stacionář pro seniory a Azylový dům pro matky s dětmi v Praze - Hlubočepích, který Arcidiecézní charita Praha plánuje otevřít na jaře. Projekty arcidiecézní charity slouží všem lidem, bez ohledu na náboženskou příslušnost. Proto v době tříkrálové sbírky nastavujeme svou ruku všem lidem dobré vůle.

Koledníci i jejich rodiče jsou tentokrát opět zváni na návštěvu Arcibiskupského paláce, kde bude pro ně mít v pondělí 2. 1. v sále Kardinála Berana od 16.00 pan kardinál mši svatou a udělí jim své požehnání. Po mši svaté bude následovat obvyklé pohoštění.

Ochotní koledníci se mohou hlásit vkostele nebo na faře, případně přímo u Petra Hoffmanna z Campamenta (tel. 724 101 392). Čím dříve, tím lépe!